

Tyrilistiftelsen er siste

SKIEN: For kort tid siden flyttet Tyrilistiftelsen inn i nye lokaler på Klosterøya. - Det har gått over all forventning, forteller enhetsleder Gisle E. Andersen.

FREDRIK STRØM
fredrik.strom@ta.no
970 04 857

Fra å holde til i fire bygg på Snipetorp er Tyrilistiftelsen nå samlet i et store, moderne lokaler, skreddersydd for stiftelsens behov.

- Vi vurderte å bygge ut på Snipetorp, men med den infrastrukturen det var der var det ikke mulig å bygge ut i forhold til det behovet vi hadde, derfor ble det skrinlagt, forteller Andersen som forteller at stiftelsen sto klar til å flytte til Porsgrunn, der Franke-bygget seilte opp som en god kandidat, men det oppsto problemer med grunnen på tomte og da dukket Klosterøya opp som et alternativ.

” Målet er hele tiden å forberede elevene på en retur til dagliglivet
GISLE E. ANDERSEN
Enhetsleder

Her synes Andersen at Tyrilistiftelsen har fått en skjermet, men sentral beliggenhet, med kort vei til Nav i sentrum og Sykehuset Telemark på Moflata og i tillegg kultur, trening og andre tilbud i forhold til fritidsaktiviteter.

- Snipetorp var sentralt, men denne beliggenheten er på mange måter enda bedre, fastslår Andersen.

Etter en hektisk flytteperiode kan Andersen puste ut og kjenne at hverdagen er tilbake.

- Jeg ble overrasket over hvor mye det var av innbo og løsøre. Alle møblene her er nye, og

vi trodde ikke at vi trengte å flytte ned så mye, men det var likevel mer enn vi trodde, smiler han. Til sammen 28 ansatte har fått plass i det nye bygget til 100 millioner kroner. Totalt er det 47 leiligheter, tv-stue, kjøkken, spisesal, behandlings- og undervisningsrom og kontorer i de nye lokalene.

- Akkurat nå har vi 26 pasienter boende her, eller elever som vi liker å kalle dem. I tiden framover vil vi ligge på mellom 25 til 30, med mulighet til å utvide kapasiteten ved behov.

Andersen forteller at institusjonen har et jevnt belegg hele året. For tiden er det sju måneders ventetid for komme inn til behandling.

” Vi vurderte å bygge ut på Snipetorp, men med den infrastrukturen det var der var det ikke mulig å bygge ut i forhold til det behovet vi hadde, derfor ble det skrinlagt

GISLE E. ANDERSEN
Enhetsleder

Ikke bekymret

Enhetslederen er ikke bekymret for reaksjoner fra naboene på Klosterøya. Da Tyrilistiftelsen flyttet til Snipetorp i 2003 var naboene skeptiske, men Andersen opplevde at det roet seg ganske raskt.

- Dette er et rusfritt hus og pasientene er ikke ruset når de er her. Selvfølgelig kan det forekomme tilbakefall, men da tar vi grep og skjermer dem fra de andre og sørger for at de får oppfølging.

Andersen tror fordommer og liten kunnskap om det Tyrilistiftelsen driver med danner grunnlaget for ubegrunnet bekymring.

- På Snipetorp tok vi tidlig kontakt med velforening og naboer på Snipetorp og informerte om det vi driver med. I tillegg samarbeidet vi en del med velet

om vedlikehold av området. Når vi nå flyttet tror jeg faktisk mange var lei for det, sier Andersen.

Han ser for seg at stiftelsen kan ta på seg tilsvarende vedlikeholdsoppgaver i området på Klosterøya.

Fellesskap

En av Tyrilistiftelsens viktigste behandlingsformer er følelsen av å tilhøre et fellesskap der hver enkelt elev skal stå til rette for sine handlinger og ta ansvar.

- Vi var litt skeptiske da vi flyttet hit til disse store lokalene, men vi har klart å opprettholde fellesskapet her.

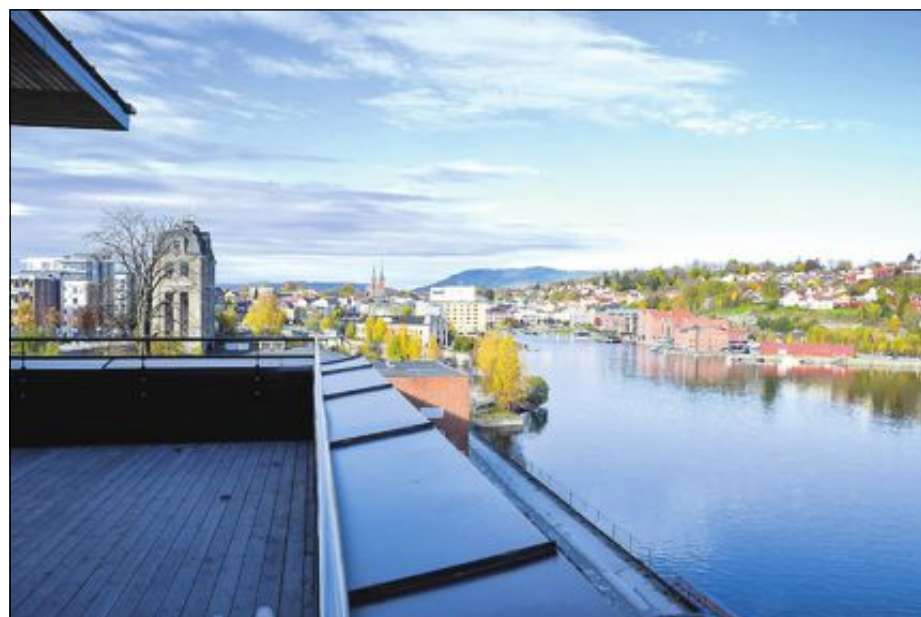
For elevene som holder til på Klosterøya holdes i virksomhet hele dagen. Klokken åtte samles de i tv-stua for å se nyhetene sammen og siden går det slag i slag med fellesvask av bygget, individuell terapi, gruppesamtaler, skole og arbeidstrening.

- Alle er delt inn i arbeidslag som utfører forskjellige arbeidsoppgaver. Inne kan det være matlaging og vedlikehold. Ute kan det være gressklipping og måking. Vi har for eksempel en Colin Archer-skøyte som etter hvert skal ligge på kaia foran bygget. Der driver vi med vedlikehold og seiling.

Etter klokken 15.30 har elevene i utgangspunktet fri, men i regi av stiftelsen tilbys mange aktiviteter. Tyrili har for eksempel et eget fotballag med i bedriftsserien og vant i år sin divisjon.

Målet er hele tiden å forberede elevene på en retur til dagliglivet. Et normalt behandlingsløp er på mellom ni til 12 måneder, der hver enkelt følges opp i ytterligere seks måneder.

- Det gir oss god oversikt over hvordan det faktisk går med hver enkelt der ute i hverdagen og mulighet til å fange dem tidligere dersom de trenger støtte av oss, har det vanskelig, ruser seg eller trenger å komme tilbake for en kort periode, avslutter Andersen.

GOD UTSIKT: Fra toppetasjens veranda kan beboere og ansatte nyte utsikten.

TV-STUE: I tv-stua samles elvene for å se nyheter hver morgen.